

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Nestor Victor XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 03.01.2019 – 28.06.2019

instanța de apel: 30.07.2019 – 01.10.2019

instanța de recurs: 26.11.2019 – 09.09.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iunie 2019, Nestor Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) lit. f) Codul penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3¹) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Codul penal, s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Nestor Victor, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6) Codul penal, Nestor Victor a fost obligat, să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent. Termenul de probațiune urmând a fi calculat din data pronunțării sentinței.

A fost respinsă ca neîntemeiată, cerința procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare.

S-a încasat de la Nestor Victor în beneficiul lui Budan Vera, suma de 2000 lei, care constituie prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, în fapt, că, Nestor Victor, la XXXXX, aproximativ la orele 17:58, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, aflându-se pe bd. XXXXX, mun. Chișinău, urmărind acțiunile cet. Budan Vera a.n. XXXXX, care efectua operațiunea de extragere a numerarului din bancomatul ce aparține BC „Mobiasbanca-Group-Societe Generale” SA, aceasta ridicând numerarul, în mod deschis a sustras din mâna părții vătămate, mijloace financiare în cuantum de 2000 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul faptei.

Acțiunile inculpatului Nestor Victor au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Centru, Cotorobai Dmitrii, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nestor Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. f) Codul penal, și în baze acestei legi, să- i fie stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semi-închis.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- instanța de judecată la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, nu a ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, atitudinea neglijentă a inculpatului, care intenționat, cu rea-credință s-a eschivat de a se prezenta în ședințele de judecată, fiind ulterior anunțat în căutare;

- aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, nu va fi admis scopul de reeducare și corectare a acesteia;

- consideră că corijarea inculpatului este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare, însă reieșind din toate circumstanțele de individualizare a pedepsei, instanța de judecată i-a aplicat inculpatului pedeapsa în limitele cele mai minime permise de sancțiunea normelor penale în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, inculpatul Nestor Victor vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut, vinovăția acestuia fiind constatată și prin următoarele mijloace de probă: informație „112” nr.17603 din 06.12.2018, ora 18.10, conform căreia, de la nr. telefon XXXXX, cet. Budan Vera a comunicat că în mun. Chișinău, bd. XXXXX, a fost jefuită (f.d.7); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 06.12.2018, prin care organul de urmărire penală a fost sesizat referitor la săvârșirea infracțiunii, în acesta fund consemnată plângerea cet. Budan Vera (f.d.6); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.12.2018, fiind efectuată cercetarea la fața locului pe adresa: mun. Chișinău, bd. C. Negruzzi, 1, unde a fost efectuată cercetarea locului săvârșirii infracțiunii, direcția de deplasare a infractorului (fd.9-12); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 13.12.2018, prin care partea vătămată, Budan Vera, a recunoscut persoana care i-a sustras în mod deschis mijloacele bănești (f.d.21); procesul-verbal de ridicare a imaginilor video din 12.12.2018, din bd. Negruzzi 1, mun. Chișinău, din data de 06.12.2018 (f.d.25); procesul-verbal de examinare din 12.12.2018, a imaginilor video din 06.12.2018 din bd. XXXXX, mun. Chișinău, prin care se constată că de către camerele de luat vederi a BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA, a fost surprins momentul jafului și participanții (f.d.26-28); procesul-verbal din 13.12.2018 de verificare a declarațiilor bănuitului la locul infracțiunii, prin care bănuitul Nestor Victor, a descris amănunțit modul comiterii infracțiunii. De asemenea, acesta a indicat locul unde a fost săvârșită infracțiunea, locul aflării părții vătămate și direcția de deplasare după comiterea sustragerii (f.d.31-36); corpurile delictive: înregistrările video ridicate la 12.12.2018, ce conțin imaginile video din 06.12.2018 din XXXXX, mun. Chișinău, transcrise pe un suport digital informațional, anexat la materialele cauzei penale.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Nestor Victor a comis anume faptele infracționale imputate, corect încadrate în dispoziția art. 187 alin.(2) lit. f) Codul penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a invocat că nu are temeii de a interveni în sentința primei instanțe nici în partea stabilirii întinderii pedepsei inculpatului Nestor Victor, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind

individualizare pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

La adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, prima instanță a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Codul de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

La fel, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a reținut că, pedeapsa penală aplicată inculpatului, Nestor Victor, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal cu aplicarea art.70 alin. (3¹) Codul penal, este una legală, proporțională cu fapta comisă și în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, și art. 90 conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Instanța de apel a concluzionat că se constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare se apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată în termen cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de menținere a pedepsei închisorii stabilită prin sentință, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1. În argumentarea recursului, procurorul a indicat că:

- instanța de apel, greșit a individualizat pedeapsa inculpatului Nestor Victor, prin aplicarea neîntemeiată a prevederilor art.90 Cod penal;

- instanța de apel a ignorat faptul că conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și în mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii le noi infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și a altor persoane;

- făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal, instanța de apel nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeieri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală unde este revăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel;

- instanța de apel a ignorat și prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în mitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

- dispoziția art. 90 Cod penal obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nici nu este motivat de către instanță, care se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante;

- pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu faptele comise și consecințele acesteia, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiuni comise, a omis să aprecieze rezonanța sporită a infracțiunii fiind comisă împotriva persoanei.

- circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului Nestor Victor, care este unul neglijent prin neprezentarea în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare, nu a restituit prejudiciul părții vătămate, nu a manifestat căință sinceră de comiterea infracțiunii, toate acestea denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptelor comise și de pericolul social al acestora;

- remarcă că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința

depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în ursul procesului. Conform textului alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive are trebuie arătate în decizie. În plus la cele menționate, instanța de judecată va ține seamă de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate etc. Ținând cont de cele expuse precum și faptul că instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 lin. (1) Cod penal, aceasta greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a izolat de societate.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeieri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului declarat, procurorul invocă în calitate de temeieri pentru recurs prevederile pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent și anume pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel, judecând cauza a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Nestor Victor, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că, învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin

probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia, totodată corect ajungând la concluzia privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, cu luarea în considerație a prevederilor art. 7, 61, 70 și 75 Cod penal.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Procurorul a mai invocat și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că procurorul consideră cel mai eficient mijloc de corectare a inculpatului fiind pedeapsa cu închisoare, acesta concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Astfel, argumentele recursului se axează pe dezacordul cu pedeapsa stabilită, pledând pentru casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, în partea individualizării pedepsei, cu menținerea pedepsei închisorii stabilită prin sentința primei instanțe și excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității

sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, instanța de recurs consideră că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, în coraport cu prevederile art. 90 Cod Penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Nu poate fi reținut argumentul procurorului precum că concluziile instanței de fond și de apel, la capitolul individualizării pedepsei sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat, or, individualizarea pedepsei penale se înfăptuiește în dependență de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei, limitele de pedeapsă se stabilesc în conformitate cu articolul incriminat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei numai în cazul când instanța ajunge la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Așa fiind, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu

criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei cu închisoare, pe care ultimul o va executa în instituția penitenciară de tip semiînchis.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, Cod penal.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de către procuror, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea, pretinsele erori invocate de recurent, având un caracter declarativ și nefondat, alegațiile acestuia nu au putut justifica necesitatea casării deciziei atacate întrucât soluția instanței de apel este legală și întemeiată, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Nestor Victor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda